

[Frits Clausen.]

der har Pengene, hellere vilde laane Staten 1 000 Kr. til 4 pCt. løbende over 3 Aar end faa en Skatteforhøjelse paa en tilsvarende Sum.

Da et saadant Laan imidlertid kun vil give Staten en Del af de i den indeværende Situation nødvendige Midler, vil vi foreslaa endnu en Ting, som kan falde ind under den Opfordring til at vise Borgersind, som den højtærede Statsminister fremsatte ved denne Samlings Begyndelse. Der vil heller ikke ved denne Fremgangsmaade tages Penge ud af Erhvervslivet, vi vil ikke tage Beløbet af Indtægter, hvis Formindskelse kan virke lammende paa Erhvervslivet, idet vi foreslaar, at der svares en Særafgift til Staten paa 50 pCt. af alle de Indtægter, der hidrører fra rent repræsentative og kontrollerende Funktioner i saavel private Foreninger, Selskaber og Institutioner som offentlige Repræsentationer. Denne Særafgift skulde saa tilbageholdes af de paagældende Institutioner og offentlige Myndigheder, som derefter havde Pligt til senest 3 Dage efter Beløbets Forfald at indbetale det direkte til Statskassen. Skal der vises Borgersind, synes jeg, at de Folk har Pligt til at gaa foran, som sidder inde med høje og vel-lønnede repræsentative Stillinger i Samfundet, og en Afgift af disse særlige Indtægter, der i visse Tilfælde slet ikke er smaa, vil kun være rimelig, og den vil ikke paa nogen Maade gribe forstyrrende ind i vort truede Erhvervsliv.

Hvis Regeringen og den højtærede Minister vilde gennemføre disse Forslag, kunde den endog ophæve den i Gaar vedtagne Lov, inden den endnu har foraarsaget større Forstyrrelser.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Ordførere, der har givet Tilslutning til Lovforslaget. Om jeg dertil skal henregne de ærede Ordførere for Venstre og Det konservative Parti, er jeg ikke i Øjeblikket ganske klar over, men det faar vi vel Rede paa i Udvalget.

Man har rejst Spørgsmaalet om Skalaen for Indkomst- og Formueskattningen, og det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen pegede paa, at man jo havde dels Statskatteskalaen og dels Skalaen for den fælleskommunale Skat at arbejde med, saa at man altsaa opererede paa forskellig Basis. Den sidstnævnte Skala er jo udarbejdet under Hensyn til, at den fælleskommunale Skat skal tjene til Dækning og Udligning af kommunale Udgifter, altsaa Udgifter, som hidtil er blevet opkrævet ud fra de be-

staaende kommunale Beskatningsforhold; derfor maa denne Skala ganske naturligt faa en anden Karakter end Statsskatteskalaen, idet Statsskatten jo suppleres af den øvrige Statsbeskatning, der til Dels er en indirekte Beskatning.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at naar man taler om, at de smaa Skatteydere gaar Ram forbi i det Lovforslag, der her er forelagt, maa man ikke glemme, at vi i Gaar vedtog indirekte Afgifter paa en Række Varer, som for en væsentlig Del forbruges af den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen i, at de i Virkeligheden har Forbrugt af disse Ting som daglige Livsvaner, og i Realiteten kommer de altsaa til at afgive en Del af deres Indtægt for at kunne opretholde disse Livsvaner. Dette maa man have for Øje ved Vurderingen af den Skala, der her er Tale om, i Forhold til Skalaen for den fælleskommunale Beskatning.

Jeg er enig i, at det vil være rimeligt at søge en vis Udjævning med Hensyn til den direkte Skat og en Simplifikation af Beskatningen, men jeg maa tilstaa, jeg tror ikke, det er muligt nu at faa dette gjort i Skattekommissionen, fordi det her ikke blot drejer sig om Indkomst- og Formueskatten, men ogsaa om Ejendomsskatter, og tillige drejer det sig om den Funktion, som Indkomst- og Formueskatten skal have til Fordeling af Udgifterne Kommunerne imellem. Dette vil sige, at man skal meget dybere ned end til det rent tekniske Spørgsmaal at lave en ny Skatteskala eller at sammenarbejde to Skalaer, og saa usikre og urolige som Forholdene er for Tiden, tror jeg ikke, det vil være muligt at gennemføre en saadan Ændring paa langt Sigt.

Noget andet er, at det Forslag, som her er fremsat, betragter jeg som en Nødhjælp, om jeg saa maa sige, i den øjeblikkelige Situation. Jeg regner ikke med, at vi for de kommende Aar skal opkræve en overordentlig Skat efter de Regler, som her er foreslaaet. Hvis Krigen varer ved, er det givet, at vi vil komme ud for et meget stort Skattebehov ogsaa i det kommende Finansaar og vel i flere Finansaar. Jeg er for Tiden beskæftiget med de Skattespørgsmaal, der derved rejser sig, og jeg kan sige, at Tanken er at udarbejde et nyt Grundlag, et andet Grundlag end det, der i Øjeblikket er kendt for den overordentlige Skat, som Basis for en ekstraordinær Skatteudskrivning i det kommende Aar. En enkelt Ting i saa Henseende er der gjort opmærksom paa i Statsministerens